

[Fuglsang.]

tilfælde hans tyske kollega talt svært tydeligt, så der ikke kan være noget at tage fejl af, og i mellemtiden er der sket et og andet, som berettiger det stillede spørgsmål. I mellemtiden har der jo været et møde i Paris af NATO-parlamentarikere, hvor hr. Strauss har hævdet, at hans tale var blevet misforstået; men samtidig er der ingen tvivl om, at de planer, som han gav udtryk for, ingenlunde er opgivet. Dette fremgår af hans erklæring af 20. november, hvori han udtrykker det ønskelige i fremover at behandle sager af den slags for lukkede døre og ikke, som det er sket i dette tilfælde, i fuld offentlighed.

Han vil med andre ord, som Finanstidende meget malende betegner det, prøve at give danskerne den bitre medicin ad to mundfulde. Men nu er det jo således, at danskerne ganske afgjort ikke ynder den medicin, der her er bestemt for dem. Der er fortsat ikke nogen som helst grund til at have større tillid til magthaverne i Bonn. Der er derimod grund til fortsat at følge udviklingen med den allerstørste opmærksomhed. Også dette fremgår af store dele af den pressedebat, der har været ført. Jeg kan henvise til venstreblade som Fyns Tidende og Aalborg Amtstidende, som begge i ledere af den 9. november har taget spørgsmålet op og begge kræver et klart svar og for at sige det rent ud: et klart nej. Ligeledes endnu en gang Finanstidende, der som baggrund for hele problemstillingen om at lægge dansk militær nærmere under Vesttyskland peger på den stadige kampagne, der føres i vesttysk presse om revanche, om at befri brødrene på den anden side af jerntæppet, og som altså viser, at dansk militær ved nærmere tilknytning til den tyske forbundshær vil blive et redskab i tyske militærpolitiske revancheplaner. Dette kan ikke have noget med danske interesser at gøre. Det kan ikke være i vor interesse på nogen måde at medvirke til en politik, der gør vort land til frontområde. I vor interesse må det være at gøre vort land til bro og til forbindelse mellem de to fronter, der i øjeblikket består her i verden.

Vi føler os med andre ord truet af de tyske planer. Derfor er det, vi spørger: hvad foreligger der? Og i dette spørgsmål ligger som en naturlig konsekvens et andet: hvad

agter regeringen at gøre? Vil den sige nej til de tyske planer — det nej, som for os at se er det eneste naturlige svar?

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Den forespørgsel, der er rettet til mig, indeholder, så vidt jeg kan se, to spørgsmål, nemlig for det første hvilke oplysninger jeg kan give om det dansk-tyske militære samarbejde, og for det andet hvilke oplysninger jeg kan give om de af forsvarsminister Strauss fremsatte udtalelser.

Med hensyn til det dansk-tyske militære samarbejde fik det høje ting allerede i januar i år som indledning til den udenrigspolitiske debat en række oplysninger om det forsvarsmæssige samarbejde med Forbundsrepublikken Tyskland. Der blev herunder redegjort for de forskellige praktiske skridt, der indtil da var taget til virkeliggørelse af dette samarbejde, som er en naturlig følge af vore to landes medlemskab af NATO og af Danmarks geografiske beliggenhed.

Den planlægningsgruppe, der i efteråret 1957 blev nedsat i Holtenu ved Kiel, og som bl. a. skulle studere organisations- og kommandoforhold i Østersøen, har udført et stort arbejde i den forløbne tid og afgivet en række rapporter om de mange problemer, der må være i forbindelse med udformningen af et flådesamarbejde i Østersøen.

Der har i forbindelse hermed fundet drøftelser sted om, hvorvidt en kommandoorganisation for Østersøen, der naturligvis må have tysk deltagelse, skal ligge under NATOs nordregion, der har hovedkvarter i Oslo, eller under NATOs centralregion, der har hovedkvarter i Fontainebleau uden for Paris; men således som forholdene ligger i dag, kan jeg sige, at det danske militære synspunkt, nemlig at en Østersøkommando bør henhøre under NATOs nordregion, også deles af NATOs militære myndigheder.

Hvornår en egentlig Østersøkommando vil kunne etableres, kan endnu ikke siges, men indtil videre skal planlægningsgruppen i Holtenu med den britiske admiral Townsend som formand fortsætte sit arbejde. I forbindelse med oprettelsen af en Østersøkommando kan det forventes, at flådehovedkvarteret under nordkommandoen i Oslo nedlægges.

Som bekendt blev det danske kommando